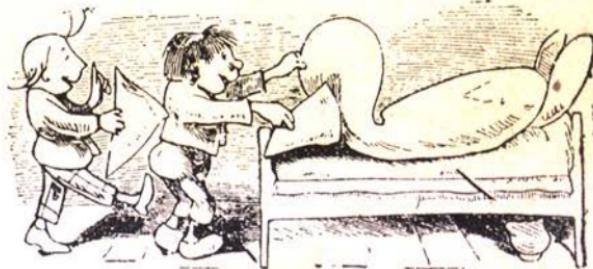

Земята цѣла да поръсятъ
Съсъ бръмбаритѣ, що пълзѣха.

Направиха кесийки книжни,
Напълниха ги съ тѣзъ гадини
И послѣ двамата безгрижни,
Безъ пжть, прѣзъ ниви и градини
Върнаха се въ града готови
За пакости, бѣди по-нови . . .
Бѣ вечеръ, идѣше нощъта,
Въвъ стаята на чичо Мичо
Запалена бѣ вечъ свѣщъта
И чистъ приготвенъ до стѣната
За сънь го чакаше кревата.

Полека вмѣкна се тамъ Тошко
Подирѣ му вървѣше Божко